

ΘΙΑΣΟΣ ΕΠΙΛΟΓΗ

"ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ"

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Μετάφραση: Κ.Χ. ΜΥΡΗΣ

Σκηνοθεσία: ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ

Σκηνικά: ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΑΚΑΣ

Κοστούμια: ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΤΖΙΚΩΦ

Μουσική: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΟΣ

Χορογραφία: ΕΡΣΗ ΠΗΤΤΑ

Μουσική διδασκαλία: ΜΠΟΥΛΗ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗ

Βοηθοί σκηνοθέτη: ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΖΑΧΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(με τη σειρά που εμφανίζονται)

ΚΡΑΤΟΣ: ΜΑΚΗΣ ΡΕΥΜΑΤΑΣ

ΒΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΗΦΑΙΣΤΟΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΚΛΕΦΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ: ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ

ΩΚΕΑΝΟΣ: ΑΛΕΞΗΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ

ΙΩ: ΝΟΝΗ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

ΕΡΜΗΣ: ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΕΣΚΕΝΑΖΗ

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ - ΧΟΡΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΖΕΤΑ ΠΑΣΠΑΡΑΚΗ

ΝΤΕΠΗ ΠΑΓΚΑ

ΒΕΡΟΝΙΚΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΑΛΕΡΙΑ ΚΟΥΡΟΥΠΗ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΗΜΟΥ

ΕΛΕΝΑ ΒΟΓΛΗ

ΖΩΗ ΝΑΛΜΠΑΝΤΗ

ΒΑΝΙΤΑ ΨΑΡΡΟΥ

ΡΩΞΑΝΗ ΚΑΛΤΑΚΗ

ΓΩΓΩ ΜΠΡΕΜΟΥ

ΒΑΣΩ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Σκέψεις για την παρουσία του ΠΡΟΜΗΘΕΑ ΔΕΣΜΩΤΗ από σκηνής

Η ενασχόλησή μου με την τραγωδία του Αισχύλου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ, άρχισε όταν μου ανετέθη από το Εθνικό Θέατρο ο ρόλος του Κράτους στην παράσταση του Αλέξη Μινωτή.

Διδάχτηκα από το ύφος της ερμηνείας του Μινωτή το μεγαλείο του έργου και την απαραίτητη δυναμική που πρέπει να διαθέτουν οι ηθοποιοί και οι συντελεστές για την απόδοσή του. Τα υψηλά νοήματα του έργου και ο ακραίος ποιητικός του λόγος, απαιτεί καθαρότητα έκφρασης και λιτότητα υποκριτικής. Ερμηνεύοντας τον επώνυμο ρόλο, θέλησα να δώσω κίνηση μέσα στην ακινησία του ήρωα. Ο λόγος να αποκτήσει δράση και ένταση ώστε να σχηματίζονται ανάγλυφες οι εικόνες του κειμένου. Το σώμα του ηθοποιού να παίξει τον πρωταρχικό ρόλο και ο λόγος να εκφρασθεί με δυναμική αναγκαιότητα. Με την γνώση του κειμένου, προχώρησα στην σκηνοθεσία του έργου θέλοντας ν' αφηγηθώ αυτό τον γοητευτικό μύθο που μας έρχεται από τα βάθη των αιώνων και αναφέρεται σε κάποιο θεό που βασανίστηκε γιατί θέλησε να εκπολιτίσει τον άνθρωπο, δωρίζοντάς του μέσα από το πυρ την εργασία και την μνήμη, τη συνείδηση και τη σκέψη.

Το Κράτος και η βία δίνουν από την αρχή το πολιτικό στίγμα του έργου. Ο αόρατος Δίας απόλυτος κυρίαρχος της "νέας τάξης των πραγμάτων", είναι βίαιος και άδικος. Επιβάλλει ακόμη και τις ερωτικές του επιθυμίες στην παραμορφωμένη σε γελάδα άπραγη κόρη του Ινάχου την Ιώ, που μας συγκινεί για τα πάθη της και τις περιπέτειές της.

Ο συμβιβαστικός Ωκεανός, ο λακές της εξουσίας Ερμής και ο καταπιεσμένος δήμιος Ήφαιστος, εκφράζουν το θεϊκό μέγεθος αλλά και την ανθρώπινη διάσταση των αισθημάτων.

Οι νύμφες Ωκεανίδες με μορφή πουλιών και ψαριών, προστρέχουν να συμπαρασταθούν στον Προμηθέα και καταποντι-

ζονται μαζί του, στην απόφασή τους να ταυτιστούν ιδεολογικά και να παραμείνουν πιστές. Στο κέντρο μεταξύ Ουρανού και Γης βρίσκεται αλυσοδεμένος ο Τιτάνας επαναστάτης, ο αρνητής κάθε ολοκληρωτικής εξουσίας, ο πεπίωκος αρχάγγελος Προμηθεύς.

Πρόσωπα και καταστάσεις που υπερβαίνουν το καθημερινό, θα μπορούσαν ν' αποτυπωθούν από το χρωστήρα ενός μεγάλου ζωγράφου, θα ήταν μια τοιχογραφία του Μιχαήλ Αγγέλου, του Ραφαήλ, του Ντε λα Κρουά ή του Πικάσσο, που ενώ βρίσκεται εγκλωβισμένη στο χώρο της, καταδικασμένη στη νομοτέλεια της ζωγραφικής, φαινομενικά στατική, αναζητά να ξεχυθεί όλο ζωντάνια και δράση, για να σμίξει με το κοινό και να το παρασύρει σε κάτι μεγαλόπνοο και δημιουργικό.

Ένας υβριστής αποσυντονίζει το μηχανισμό της εξουσίας. Σημάνει συναγερμός, όπου πρόσωπα και πράγματα προστρέχουν βιαστικά με σκοπό να τον συναρμολογήσουν.

Ένδυμα, μάσκες και σύμβολα προσδίδουν στην παράσταση το "εξωπραγματικό" δημιουργώντας τη θρησκευτικότητα που πηγάζει από την αίσθηση του φόβου και του δέους που προκαλεί η σύγκρουση των μεγάλων δυνάμεων και όπου ο μεστός λόγος του Αισχύλου συνυπάρχει με τα στοιχεία της φύσης. Μουσική λιτή και μελωδική, παγανιστική κίνηση που ζορκίζει το κακό και τοποθετεί το θεό μέσα στο ανθρώπινο σώμα που τον αιχμαλωτίζει.

Το έργο του Αισχύλου αναφέρεται στη μετάβαση από το παλιό στο καινούριο. Σημαίνει την αναγκαιότητα της αλλαγής, αρκεί το νέο να μην αποκτά αυθαίρετη δύναμη αγνοώντας τη δύναμη της παράδοσης.

Προς αυτή την κατεύθυνση κινείται και η παράστασή μας.

Νικήτας Τσακίρογλου

